

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Jastrzębiu-Zdroju wyrokiem z dnia 16 maja 2016 r. sygn. II K 1034/15 uznał oskarżonego K. K. za winnego tego, że w dniu 15 kwietnia 2015 roku w J., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako właściciel podmiotu gospodarczego o nazwie (...) Składy (...) z/s J., ul. (...), zawarł umowę na zakup drewna i elementów drewnianych z Firmą Handlowo Produkcyjno Usługową (...), co do posiadanych możliwości finansowych wywiązania się z zawartej umowy, czym doprowadził G. B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o wartości 13.190,03 zł, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju z dnia 30.11.2006 r. sygn. II K 6/06 i wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 01.08.2008 r. sygn. III K 1186/07, mocą których orzeczono kary pozbawienia wolności, którą odbył w okresie d 28.10.2011 r. do 12.08.2013 r., tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i na podstawie art. 286 § 1 kk wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania, w tym opłatę w wysokości 180 zł i wydatki w kwocie 100 zł.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, który w oparciu o art. 425 § 1 i 2 kpk i art. 444 kpk zaskarżył wyrok w całości i na podstawie art. 438 pkt 2 w zw. z art. 439 §1 pkt 10 kpk zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania t. art. 167 § 1 kpk, która miała istotny wpływ na treść wyroku wynikającą z niewyjaśnienia w toku postępowania, czy zdolność rozpoznania znaczenia czynu lub kierowania swoim postępowaniem przez oskarżonego w czasie popełniania tego czynu była wyłączona lub w znacznym stopniu ograniczona mimo, że zachodziły podstawy do przeprowadzenia tego dowodu przez Sąd z urzędu;
2. obrazę przepisów postępowania tj. art. 79 § 1 pkt 3 i 4 kpk, która miała wpływ na treść wyroku, a wynikającą z rozpoznania sprawy i wydanie wyroku w sytuacji gdzie oskarżony w postępowaniu sądowym nie miał obrońcy, mimo, iż zachodziły uzasadnione wątpliwości, co do jego poczytalności, jak również wątpliwości, co do tego, czy może oskarżony prowadzić obronę w sprawie w sposób samodzielny i rozsądny.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, na podstawie art. 439 § 1 kpk obrońca oskarżonego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Ponadto na podstawie art. 452 kpk obrońca oskarżonego wniósł o dopuszczenie dowodu z zaświadczenia lekarskiego z dnia 11.05.2016 roku lekarza psychiatry K. P. (załącznik wniosku oskarżonego z dnia 16.05.2016 roku) i załączonej do apelacji dokumentacji lekarskiej na okoliczność stanu zdrowia psychicznego oskarżonego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego na uwzględnienie nie zasługiwała i to w stopniu wręcz oczywistym.

Na wstępie wskazać należy, iż wbrew zarzutom apelacji, w toku toczącego się postępowania, tak przygotowawczego jak i przed Sądem meriti, nie wystąpiły żadne racjonalne okoliczności mogące rodzić wątpliwości, co do stanu poczytalności oskarżonego. On sam zresztą uparczywie aż do zapadnięcia wyroku kwestionował aby leczyl się psychiatrycznie, neurologicznie lub odwykowo. Dopiero treść jego pisma, która dotarła do Sądu już po zapadnięciu wyroku, mogła nasuwać pewne wątpliwości, co do jego poczytalności z uwagi na proces leczenia związany ze stanami zaburzeń adaptacyjnych i osobowości.

Należy stanowczo podkreślić, iż prowadzący lekarz nie stwierdził u oskarżonego ani choroby psychicznej ani niedorozwoju umysłowego, które jednoznacznie mogły mieć wpływ na stan jego poczytalności i percepcji w toku toczącego się wobec niego postępowania. Dopiero ten stan świadomości organu prowadzącego w związku z

ujawnionymi wątpliwościami, co do poczytalności oskarżonego nakazywały powołanie dla oskarżonego obrońcy z urzędu. Z uwagi jednak na to, iż w tym czasie obronę objął obrońca z wyboru, czynność ta była zbędna.

Równocześnie Sąd dopuścił dowód z opinii dwóch biegłych psychiatrów, którzy w swojej jednoznacznej i przekonującej opinii wykluczyli u oskarżonego jakiegokolwiek stany skutkujące ograniczeniem zdolności rozpoznania czynu i pokierowania swoim postępowaniem – określając ją jako pełną. Równocześnie stwierdzili, iż był on i jest zdolny do prowadzenia samodzielnej i racjonalnej obrony.

W świetle powyższej opinii zastrzeżenia podniesione w apelacji obrońcy oskarżonego mają wyłącznie wtórny charakter i nie mogą w żadnym stopniu rzutować na prawidłowość procedowania przed Sądem I instancji.

W tym stanie rzeczy wyrok jako słuszny i prawidłowy Sąd odwoławczy utrzymał w mocy.